

ת"פ 54789/07/21 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר זדורוז'ני ע"י

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 54789-07-21 מדינת ישראל נ' זדורוז'ני(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל
ע"י שלוחת התביעות גליל

נגד
הנאשם אלכסנדר זדורוז'ני ע"י ב"כ עוה"ד סאהר פאר,
מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו **בעבירת הסגת גבול** - עבירה לפי סעיף 407(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). כן הורשע **בעבירת גניבה** - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; **בעבירת איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **בעבירת שבל"ר ונטישה במקום אחר** - עבירה לפי סעיף 413ג סיפא לחוק העונשין; **בעבירת נהיגה ברכב ללא ביטוח** - עבירה לפי סעיף 2א לחוק לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תשל"ל-1970; **נהיגה ללא ר.ג. מעולם לא הוציא לסוג זה** - עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961; **הטרדה באמצעות מתקן בזק** - עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק התקשורת**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המונה שני אישומים, בהם הודה הנאשם (הוגש וסומן **במ/2**), הנאשם והמתלוננת היו ידועים בציבור מזה כשלוש שנים ולהם ילדה משותפת בת כשנתיים וחצי. בסוף חודש 06/21 תם הקשר הזוגי ביניהם והנאשם עזב את בית הוריה של המתלוננת שם התגורר עמה במשך כשנתיים.

כתב האישום מתאר כי ביום 30.6.21 הטריד ואיים הנאשם על המתלוננת באופן ששלח לטלפון הנייד שלה הודעות קוליות וכתובות, כדלהלן:

בשעה 16:36 שלח הנאשם הודעה קולית בווצאפ ואיים על המתלוננת כך "**אני דופק בדלת של ההורים משאיר שוקולדים לילדים ואת ככה אין בעיה אין מדיינת אין בעיה ורוניקה את מתה אתה אני אגרום לך למות**".

בשעה 16:37 איים הנאשם על המתלוננת בהודעה קולית כך "**תקשיבי אני לא צוחק הסתבכת הסתבכת את לא יודעת למי אני מקושר עכשיו את לא יודעת ולא מודעת אף אחד לא יעזור לך שום שוטר אני קשור גם לעופר**".

וגם לדודו".

בשעה 16:37 איים הנאשם בהודעה קולית נוספת על המתלוננת באמרו לה "שימי מצלמות על האוטו שלך שלא ישימו לך איזה קבלה איזה מטען יא מזדיינת ורוניקה אני אוהב אותך כמו לא יודע מה ואת ככה איתי אין שום בעיה גילית את הפנים האמיתיות שלי".

בשעה 16:45 איים הנאשם על המתלוננת בהודעה קולית נוספת באמרו לה: "מתה את מתה" ובהמשך לכך שלח הודעה נוספת "כל זין שיזין אותך מהצד אני אזיין אותו חכי יא בת שרמוטה ורוניקה יא בת זונה הרסת לי את החיים חכי יא מזדיינת חכי אני אזיין אותך".

בשעה 16:54 איים על המתלוננת בהודעה קולית נוספת "תבואי אלי הביתה עם משטרה יא מזדיינת תבואי אם לא אני אחתוך אותך".

הנאשם הוסיף ושלח הודעות איומים נוספות למתלוננת בשעות 17:22, 17:39, 18:29 באותו היום, כי יפוצץ את רכבה של המתלוננת, ישרוף אותה חיים ועוד.

עוד על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.7.21 בשעה 13:30 הגיעה המתלוננת למסיבת יום הולדת לבית אחיה בנהריה והחנתה את הרכב ברחוב הסמוך לבית האח. בשעה 19:30 לערך הבחינה המתלוננת, כי הרכב אינו בחניה. על פי עובדות כתב האישום, הסיג הנאשם גבול, נכנס, נטל ונשא מתוך מפתחות הבית שהיו תלויים במתלה וכן נשא ונטל מתוך ארון הבדים מפתח נוסף של הרכב, שבעה שיקים חתומים ו-200 ₪. כן נטל טלפון נייד מחדרה של המתלוננת ויצא מן הבית. בהמשך, הגיע לחניה ופתח את הרכב באמצעות המפתח ונהג בו ללא אישור המתלוננת, שעה שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה.

בבוקר 3.7.21 החנה הנאשם את הרכב בסמוך לבית.

ביום 4.7.21 הגיע הנאשם לבית והניח מתחת לדלת הבית מכתב בו כתב למתלוננת, כי הוא מתנצל וכי המפתח של הרכב ושל הבית נמצאים בתוך שק אגרוף במקלט בבניין.

בהמשך, במועד 14.7.21 המתין הנאשם בסמוך לרכב בחניית מקום עבודתה של המתלוננת ומשהגיעה ביקש לשוחח עמה. משאמרה המתלוננת לנאשם כי המשטרה מחפשת אותו וכי עליו להסגיר את עצמו וכי היא מתכוונת להתקשר למשטרה, נטל הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת מידה והתנצל על מעשיו. המתלוננת ביקשה מהנאשם כי ישיב לה את הטלפון ומשסירב החלה ללכת לכיוון בניין מקום עבודתה להזעיק עזרה. אז, הניח את הטלפון על גג הרכב ועזב את המקום.

3. הצדדים טענו לעונש בפניי.

הערכים המוגנים

4. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של כבוד האדם וחירותו, זכותו של אדם להגנה על בטחונו, על שלומו, שלימות גופו וזכותו לחיות ללא מורא ופחד. שעה שהמדובר באיומים והטרדות חוזרות, כלפי בת זוג לשעבר, מוחשיות האיום גבוהה ומעיבה על שגרת החיים, כבת לוויה המטרידה ומרחפת בכל עת.

כן פוגעים מעשי הנאשם בערכים המוגנים של זכותו של אדם להגנה על רכשו- קניינו. אין לאמוד את תחושת חוסר האונים והבהלה בעקבות היעלמו של רכב ממקום בו עמד ולכך נלווה נזק מוחשי של פגיעה בחופש התנועה וביכולת ההתניידות של המתלוננת בעקבות היעלמותו של הרכב.

נהיגת הנאשם בלא רישיון ובלא ביטוח, כשמעולם לא הוציא רישיון רכב, פגע הנאשם בנוסף בערכים המוגנים של שלטון החוק, חובת הציות לחוק וכיבוד רשויות החוק, המגלמת בחובה חובת ההגנה על הערכים המוגנים של חובת השמירה על הסדר הציבורי ובטחון הציבור בדרכים. כמו גם בערכים המוגנים של הגנה על החיים ושמירה על בטחון המשתמשים בדרך כחלק בלתי נפרד מן המאבק בקטל בדרכים.

מתחם העונש ההולם

5. יש לקבוע, כי למעשי הנאשם קדם תכנון. בדמות עבירת הסגרת גבול, הגניבה, שימוש ברכב בלא רשות ונטישה, נהיגה בלא רישיון ובלא ביטוח קדם תכנון. הנאשם ביצע את העבירות על פי תכנית פעולה, על פיה נדרש לכלכל את צעדיו, לאתר את מיקומו של הרכב החונה, לתכנן את אופן הכניסה לבית והיציאה הימנו לצורך נטילת מפתחות הרכב בלא רשות. הנאשם נכנס לרכב ועשה בו שימוש ביוזעו, כי אין בידיו רישיון נהיגה ובלא ביטוח. אף אם לגניבת יתר החפצים לא קדם תכנון והללו נקרו בדרכו, הרי שהנאשם תכנן הסגת הגבול לצורך נשיאה ונטילה של מפתחות הרכב בלא כל רשות. אין עדות לתכנון מוקדם לעבירות האיומים, אך אין להתעלם מריבוי, דבר המעיד על החלטות חוזרות לשוב ולאיים.

6. הנסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע עבירות האיומים, הן פרידתו מן המתלוננת. הנאשם באיומיו החוזרים, בסמיכות זמנים נקט באובססיביות כלפי המתלוננת ובהטרדה כלפיה. אף בנטילת מפתחות הרכב ובביצוע גניבה יש דפוסים של גילויי אובססיביות ורצון להצר את צעדיה.

7. הנזק שנגרם בעקבות מעשי הנאשם הנו בהטלת מורא ופחד על המתלוננת. אמנם אין בפניי, כי נגרם נזק קנייני או נזק גוף. אך אין לאמוד את פוטנציאל הנזק העצום הגלום בנהיגה בלא רישיון- ביחס למי אשר מעולם לא הוציא רישיון ובלא ביטוח.

8. סעיף 40 יג לחוק העונשין שכותרתו "ריבוי עבירות", מורה כך;

40ג. (א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

9. בע"פ 3164/14 גיא פן נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.6.2015) סוכמה מפי כבוד השופט מלצר ההלכה, כך שתחילה על בית המשפט להכריע בשאלה האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים על פי מבחן הקשר ההדוק. לאחר מכן, כי על בית המשפט לבחון ביחס לכל אירוע, האם הוא מורכב מ"מעשה אחד" או ממספר מעשים וזאת על פי המבחן הצורני עובדתי ועל פי המבחן המהותי- מוסרי ולבסוף יקבע בית המשפט מתחם הענישה ההולם על פי סעיף 40ג לחוק העונשין. בית המשפט קבע שם, כי-

"..במצב הדברים הרגיל, בו קיים "אירוע אחד" וכן "מעשה אחד" - לא יוכל בית המשפט לחרוג ממגבלה זו בקביעת הגבול העליון למתחם העונש ההולם לפי סעיפים 40ג ו-40ג לחוק העונשין, ואולם כאשר מדובר ב"אירוע אחד" שכולל "מספר מעשים" - התקרה העליונה האפשרית למתחם העונש ההולם בגין אותו אירוע מתקבלת מצירוף עונשי המקסימום, שניתן להשית בגין כל אחד מהמעשים הנכללים באותו אירוע (ראו: סעיף 40ג לחוק העונשין, ועיינו בפסקאות 8-9 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז בעניין ג'אבר)."

10. במקרה זה, מוצאת אני כי יש קשר ענייני בין מרבית העבירות, אשר בוצעו על פי תכנית עבריינית אחת, בסמיכות זמנים וזאת על מנת להציק, להטריד ולהפריע את מנוחתה של המתלוננת, בין היתר תוך פגיעה ברכושה וקניינה. ואמנם, המחשבה הפלילית והיסוד הנפשי לביצוע עבירת הנהיגה בלא רישיון ובלא ביטוח שונה ואינה משותפת ליתר העבירות. ואולם, מאחר שמכלול העבירות בוצע על פי תכנית עבריינית אחת, בטווח של ימים אחדים ומאחר שהמאשימה עותרת למתחם עונש הולם כולל, מוצאת אני כי ניתן לקבוע כי המדובר באירוע אחד

המורכב ממספר מעשים- זאת הן על פי המבחן הצורני- עובדתי והן על פי המבחן המהותי מוסרי ובשים לב לכך, כי התקרה העליונה האפשרית למתחם העונש ההולם בענייננו מתקבלת מצירוף עונשי המקסימום אשר ניתן להשית בגין כל אחד מן המעשים.

11. המאשימה עותרת למתחם עונש כולל בגין אירוע העבירה הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, מפנה המאשימה לפסיקה ולמשל:

תפ (י-ם) 14095-08-15 מדינת ישראל נ. אדם ג'בר (14.4.16) בגין עבירת נהיגה פוחזת של רכב נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל, לריצוי ממש ועד 18 חודשי מאסר, פסילה ועונשים מותנים. בית המשפט קבע, כי **"עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות אינו מבטא את חומרת המעשים ואינו הולם אותם"** תוך הפניה לעפ"ג 57079-01-15, בוחבט (בית המשפט המחוזי בירושלים), שם אושר מתחם זה באירוע דומה ולת"פ 21714-09-13, אבו אלקיעאן (בית המשפט המחוזי בירושלים), שם נקבע מתחם של 8-20 חודשי מאסר במקרה קרוב בנסיבותיו.

יתר הפסיקה אליה מפנה המאשימה לא פורסמה ולא צורפה לעיוני ולחלופין המדובר בפסיקה ישנה בה אין הפניה למתחמי ענישה.

12. הסנגור עותר למתחם עונש הולם כולל הנע בין מאסר למספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל בלא שמפנה לפסיקה.

13. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הטרדה ואיומים עיינתי למשל בע"פ 6281/15 עבד אלרחמאן קשוע נ. מדינת ישראל (28.12.15) שם בגין ריבוי עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק (עשרות פעמים במשך כשנתיים, במהלך קילל והשמיע איומים) נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בענייננו, אמנם אין המדובר בהטרדה לתקופה כה ארוכה או עשרות פעמים אך מנגד המדובר בהטרדות חוזרות הכוללות איומים חוזרים ומוחשיים אשר בגינם הורשע הנאשם אף בעבירת האיומים. ברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.6.08) שם נדחה ערעורו של נאשם אשר הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה אחת של השמעת איומים כלפי בת זוג.

14. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת שבל"ר עיינתי למשל בעפ"ג 64301-05-21 אצחאק נגד מדינת ישראל (מיום 13.9.21) באותו עניין בגין עבירת שימוש ברכב בלא רשות ונטישה במקום אחר נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 9-18 חודשי מאסר. בנסיבות בהן נבצר מן הנאשם לרצות את הנאשם על דרך של עבודות שירות, הושתו על הנאשם 7 חודשים לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט קבע, כי **"עונש של מספר חודשי מאסר בפועל על עבירת שבל"ר, אינו חריג לחומרה"**.

15. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת נהיגה בלא רישיון נהיגה ובלא ביטוח עיינתי למשל בת"פ 47341-12-12 מדינת ישראל נ. חנן עמר (פורסם בנבו, ניתן ביום 29.1.14). באותו עניין בגין הרשעת הנאשם

בעבירת התנגדות למעצר, נהיגה בלא רישיון נהיגה, חובת פוליסה, שימוש ברכב ללא רשות והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

16. ברוח מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירות, מוצאת אני להורות על מתחם עונש הולם כולל בגין אירוע העבירה הנע בין 10-30 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

17. הנאשם יליד 1992. אב לפעוטה.

18. הנאשם נטל אחריות והודה לאחר תיקונו של כתב האישום. בכך חסך זמן שיפוטי יקר וכן את העדתה של המתלוננת.

19. לנאשם עבר פלילי רלוונטי. על פי גיליון הרשעות פלילי (1/ת) לחובתו הרשעה מיום 4.5.21 בגין ביצוע עבירת סמים לצריכה עצמית, 3 עבירות התפרצות, ניסיון התפרצות ו 3 עבירות גניבה בגין הוטלו על הנאשם מאסר בפועל למשך 16 חודשים לצד ענישה נלווית.

20. על פי גיליון הרשעות תעבורה בעניינו של הנאשם (2/ת) לחובתו של הנאשם הרשעה מחודש 07/18 בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה- מעולם לא הוציא בגינו הוטלו עליו קנס, התחייבות, פסילה ופסילה על תנאי.

21. בעניינו של הנאשם לא הונח אפיק שיקומי טיפולי.

22. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות לצד נסיבות האישיות של הנאשם, עברו התעבורתי והפלילי הרלוונטי, יש לקבוע, כי מיקומו של הנאשם בין חלקו הבינוני של מתחם הענישה.

מאסרים על תנאי

23. במסגרת ראיות המאשימה לעונש הוגש גזר דינו של הנאשם מיום 4.5.21 בת"פ 66655-07-18 (סומן 4/ת) במסגרתו הוטלו על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים בגין עבירת רכוש מסוג עוון. כן הוטלו על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע. המאסרים המותנים נותרו על כנם על פי פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג 36474-06-21 (4/ת). המאשימה עותרת להפעלת שני המאסרים המותנים בעניינו של הנאשם, בגין הרשעתו בעבירת גניבה (בהיותה עבירת עוון) ובעבירת שבל"ר ונטישה (בהיותה עבירת פשע). כן עותרת המאשימה להפעלת הפסילה על תנאי שהוטלה על הנאשם בתיק התעבורה, בתת"ע 6712-05-18 (3/ת).

24. לטענת הסנגור, מאחר והמדובר בשני מאסרים מותנים שהוטלו באותו גז"ד, הרי כי לפי ההלכה יש להפעילם בחופף זה לזה ולמעשה את המאסר על תנאי בן 9 חודשים בגין עבירת שבל"ר.

25. הכלל לעניין הפעלתו של מאסר על תנאי קבוע בסעיף 55 לחוק העונשין אשר לשונו, כי:

55. (א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.

26. ברע"פ 4935/12 עמאר נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 13.1.13) נפסק, כי

"בכל הנוגע לפיצול המאסר המותנה על בסיס תנאים שונים, מן הנימוקים בעניין ריזי עולה, כי באופן זה יכול בית המשפט אשר מטיל אותו להבטיח במידה מסוימת, כי החלק מתוכו שיופעל, יהא מידתי ביחס לחומרת העבירה הנוספת אשר מפעילה אותו (עניין ריזי, בעמ' 17-18). ככל שהעברין יבצע בתקופת התנאי רק עבירה מן הסוג החמור פחות, אכן יש בפיצול התנאים כדי להקל עמו, שכן לא יהא מחויב בנשיאת מלואה של המאסר המותנה שהוטלה עליו. אולם לגבי עברין, כמו בענייננו אשר מבצע לסירוגין את כלל עבירות התנאי, הפעלת כלל חלקיו של המאסר המותנה כתוצאה מכך אינה בלתי מידתית, ולכן אינה פוגעת בתכלית פיצול התנאים".

27. בענייננו, אמנם ביצע הנאשם שתי עבירות המקימות את שני חלקי התנאי. יחד עם זאת ומאחר שנקבע כי ביצוע עבירות הרכוש מהוות אירוע אחד, מוצאת אני להורות על חפיפת התנאים ביניהם אך באופן שירוצה המאסר על תנאי בן 9 חודשים במצטבר לכל עונש אחר שיוטל על הנאשם.

28. על פי הוראת סעיף 58 לחוק העונשין,

"מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות".

29. הנאשם נעצר ביום 14.7.21. החל מיום 14.10.21 החל בריצוי מאסרו בגין גזר דינו בעפ"ג 36474-06-21. המאשימה עותרת לניכוי תקופת המעצר בלבד- מיום 14.7.21 ועד ליום 14.10.21. הסנגור עותר לניכוי תקופת מעצרו מיום 15.7.21 מכוח סמכותו של בית המשפט להשית עליו מאסר בחופף למאסרו.

30. בנסיבות ביצוע העבירות, כחודשיים בלבד אחר הרשעת הנאשם בגין ביצוע עבירות רכוש קודמות, איני מוצאת להורות על חפיפת חלק המאסר המותנה מעונש המאסר אשר יוטל על הנאשם בתיק זה. יחד עם זאת אין להתעלם מכך כי תקופת מאסרו של הנאשם בגין התיק האחר חופפת לחלק מתקופת מעצרו בתיק זה, ועל כן יש לחפוף את חלקה.

פסילה על תנאי

31. בנוסף ולאורו של גזר דינו של בית המשפט בתת"ע 6712-05-18 מדינת ישראל נ. זדורוז'ני (מיום 8.7.18) מוצאת אני כי יש להורות על הטלת עונש פסילה על תנאי בת 5 חודשים שהוטלה על הנאשם במצטבר לכל עונש פסילה שיוטל על הנאשם בתיק זה.

32. לאור כל האמור, הנני גוזרת את דינו של הנאשם כדלהלן:

א. מאסר לתקופה של 16 חודשים.

ב. הנני מורה על הפעלת המאסרים המותנים אשר הושתו על הנאשם במסגרת ת.פ. בת"פ 66655-07-18 ובעפ"ג 36474-06-21, בחופף, סך הכל 9 חודשים. במצטבר למאסר אשר בסעיף א.

ג. **סך הכל ירצה הנאשם 25 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום מיום 14.7.21 ועד ליום 14.10.21 כאשר 5 חודשים ירוצו בחופף לכל תקופת מאסר אותה הוא מרצה כעת והיתר במצטבר.**

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת רכוש מסוג עוון, או עבירת איומים או עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק ויורשע עליה בדין.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת רכוש מסוג פשע, עבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה או עבירת נהיגה בזמן פסילה ויורשע עליה בדין.

ה. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים.

ו. הנני מורה על הפעלת הפסילה המותנית אשר הושתה על הנאשם במסגרת תת"ע 6712-05-18 בת 5 חודשים.

ז. הפסילות המנויות בסעיפים ו ו-ז לעיל ירוצו במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 14 חודשי פסילה החל מיום שחרורו ובמצטבר לכל פסילה קיימת.

רשמתי בפני כי לנאשם אין רישיון נהיגה ולפיכך פטור הוא מהפקדתו. על הנאשם לפנות למשרד הרישוי לצורך עריכת חישוב פסילה.

ח. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה ויורשע בה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ב, 05 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.